

Turnaj pod Kunětickou horou 2007

[Foto](#)

Datum	21. - 23. září 2007	
Pořádal	Dvůr Hradecké královny Alžběty Richenzy	Jaroměř
Zúčastnili se	Paťa	Bojující
	Kalif	Bojující
	Kost'a J.	Vystupující
	Jiřík	Bojující
	Kost'a P.	Vystupující
	Verča	Vystupující
	Morgana	Vystupující
	Lukáš zvěd	Bojující
Zapsal	Kalif s úpravami ostatních zúčastněných	

Když jsme na jaře na Libušině dostali od Ivana pozvání na tuto akci, byli jsme opravdu poctěni, ale to jsme samozřejmě ještě pořádně netušili, do čeho lezem. Tato akce, obvykle zvaná jako „Turnaj pod Kunětickou horou“ je vždy každoročně pořádaná skupinkou lidí, zabývající se tzv. living history a klade si vysoké požadavky na každého účastníka. Takže na ní se jezdí opravdu pouze na pozvání a to člověk musí být také samozřejmě dobře vybaven. V praxi to znamenalo to, že Ivan nepozval celou skupinu, ale jenom lidi, kteří se od nás Libušínské bitvy účastnili, tj. Paťáka, Velkou Kost'u, Slunka, Moničku, Gase, Veroniku, Morgana, Jiříka a mne. Nakonec jsme ale jeli jenom Já, Paťa, Velká Kost'a, Jiřík, Veronika, Morgana a ještě jsme s sebou přibrali Malou Kost'u se Zvědem. Přípravy na Kuňku, která se nakonec neodehrávala pod Kunětickou horou, ale u Jaroměře, nám započaly již 14 dní před akcí samotnou. Každý se narychlo doobstrojoval, dodělával kostýmy, po nocích nespál a hlavně nikdo se nebyl schopen bavit o ničem jiném, než o Kuňce samotné.

Pátek 21. září 2007

Takže jsme si docela vydechli, když přišel kýžený den 21. září, kdy jsme mohli konečně nasednout do slušně naloženého auta, naštěstí jsme měli ještě vozík, a konečně vyrazit směr Svitavy. Díky docela hustému provozu na silnicích I. a II. třídy, jsme se na místo určení dostali až po pěti hodinách dosti úmorné jízdy. Úmorné říkám záměrně, protože bych jinak Paťáka musel zabít...

Dojeli jsme ještě za světla, ale rychle se stmívalo, tak jsme nahonem ještě Kubíčkoví pomohli s dostavbou tribun a konečně za tmy jsme začali stavět náš gotičák. Udělali jsme si v něm pohodlné spaní, převlékli jsme se do kostýmů, holky připravily hodovní tabuli a šli jsme se konečně bavit a popovídat si s přáteli. Večerní hostina nebyla nijak náročná, šli jsme spát docela

brzo, asi kolem půlnoci, a relativně střízliví, ale i tak jsem měl docela problém, když jsem měl ve čtyři ráno vstávat na hlídku...

Sobota 22. září 2007

Nebylo ani devět hodin a už jsme byli všichni vzhůru, oblečení a u snídani. Tam jsme se také dozvěděli docela dost informací o turnaji, který měl teprve proběhnout. Ten měl začít někdy kolem poledne. V poledne také začal a to příjezdem královny Elišky Richenzy, pak následovalo jednotlivé představování urozených pánů a dam a nakonec, konečně po hodině, vše mohlo vypuknout. Střídal se jednotlivé disciplíny, jedna za druhou, teď si už vážně nevzpomenu, a něco po šesté vše skončilo slavnostním vyhlášením nejlepších turnajníků. Jak už to bývá, já samozřejmě nic. Shodili jsme ze sebe tedy konečně zbroj, navlíkli se do kostýmů, nachystali jsme, tedy holky, opět hodovní tabuli a zasedli jsme ke slavnostní večeři s ostatními. Tato večeře trvala určitě dlouho do noci, ale jelikož z naší družiny jsme všichni byli utahaní jako psi, padla desátá hodina a šli jsme do jednoho, tuším, že to byla Morgana, spát. Naštěstí žádná hlídka mi už nehrozila a tak jsem se v klidu mohl vyspat do druhého dne.

Neděle 23. září 2007

Jako na každé akci, nejsmutnější den. Čas loučení, čas odjezdu. Ráno po snídani jsme pomohli Kubíčkově s balením tribun a v průběhu dopoledne jsme si pak pobalili svoje věci a stan. Něco kolem jedné jsme se se všemi rozloučili, poděkovali Kubíčkovi, nasedli do auta a vyrazili zpět do Brna.

klf